

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za ostanila plačuje se od štiristopenne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopolni naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovoliijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Se vedno stara praksa.

Uradna „Laibacher Zeitung“ nas je minoli mesec jedenkrat presenetila in razveselila. V šte. 182. z dne 10. avgusta je priobčila notico, iz katere smo sklepali, da se bodo razmere pri politični upravi na Kranjskem vsaj v jednom oziru premenele na bolje.

V rečeni številki uradnega lista se je naznačilo, da se bode število za našo kronovino sistemiziranih konceptnih uradnikov pomnožilo; k dozdanim trem vladnim tajnikom in štirinajstim okrajnim komisarjem se bode imenoval še jeden vladni tajnik in v dobi do l. 1896. do l. 1899. še štirji okrajni komisarji. Temu naznanilu je uradni list dostavil vabilo na naslov absolviranih pravnikov, češ, naj se posvetijo politični karijeri, tu da imajo lepo perspektivo, priti kmalu v deveti činovni razred.

Pomnožitev konceptnega osebja pri politični upravi je bila iz službenih ozirov že davno potrebna. Dosedanji uradniki so obilico dela težko zmagovali, a ker se delo vedno množi, se je vlada pač morala odločiti za pomnožitev uradnikov. Napoved sama, da se to zgodi, nas zato ni toliko razveselila, kakor dostavek na naslov absolviranih pravnikov.

Kakor znano, je zlasti v zadnjem desetletju prišlo v našo deželo k politični upravi mnogo uradnikov od zunaj. Večina teh uradnikov ni bila zmožna slovenskega jezika in tudi ni imela volje, učiti se ga, vrh tega pa so bili ti uradniki do malega aristokratije in je bil zaradi njih marsikak domačin, dasi sposoben uradnik, preteriran. Najboljši dokaz za to je izstop nekaterih domačih političnih uradnikov.

Iz vabila uradnega lista, da naj se absolvirani pravniki posvetijo politični karijeri, smo posneli da se bodo te, že čisto grajane razmere premenile, in to naše domnevanje je podpirala tudi napoved, da se že sestavlja službena pragmatika, da se bodo odpravile sedanje razmere glede avancementa itd.

A varali smo se! Minoli teden se je razglasilo imenovanje dveh vladnih tajnikov. Popolnilo

se je vsled smrti g. Riharja izpraznjeno mesto in popolnilo se je tudi na novo ustanovljeno mesto. Slednjega pa ni dobil uradnik iz statusa kranjskih političnih uradnikov, podelilo se je gospodu, ki je doslej služboval na Štajerskem.

To imenovanje se nam iz ozirov na politične uradnike na Kranjskem ne zdi pravično. Mej tistimi ki so imeli pravico pričakovati, da pridejo na to mesto, je tudi mnogo takih, ki službujejo že več ko deset let kot okrajni komisarji, o katerih popolni osposobljenosti ni dvoma, in kateri niso zaslužili, da so se preterirali in da je bil prednje urinjen gospod iz druge kronovine. Resnici na ljubo pa moramo pristaviti, da se je pri tem imenovanju upoštevala jezikovna vsposobljenost prošnikov, da je namreč novi vladni tajnik slovenskega jezika precej več in sploh — kakor se nam javlja — dobra uradniška moč.

Ob osebi novega vladnega tajnika se torej ne spodtikamo, toliko manj, ker upamo, da v uradu ne bo kazal svojega političnega mišljenja, če pa smo vzlic temu o tej stvari pisali članek, je povod temu vabilo uradnega lista, naj se absolvirani pravniki posvetijo politični karijeri.

Vlada je končno spoznala, da potrebuje slovenskega jezika resnično zmožnih uradnikov in da jej ni pomagano z možmi, katerim je kak rodoljubni profesor sicer potrdil, da znajo slovenski, ki pa — tem jeziku ne morejo o najnavadnejši stvari porazumeti, kaj še da bi mogli reševati slovenske akte. Iz tega spoznanja se je rodilo vabilo, naj bi slovenski pravniki vstopali v politično službo. Tudi nas bi veselilo, ko bi bilo pri politični upravi kaj več jezikovno popolnoma sposobnih mož, a mislimo, da se ta želja še dolgo ne bo izpolnila. Dokler se bodo domači uradniki preterirali in bo imel pred njimi prednost vsak tujec, če je le plemenitaš, dotlej se sedanje razmere ne bodo spremenile.

Pritoževali smo se o tej stvari že mnogokrat in bojimo se, da bomo imeli v to še večkrat priliko. A štejemo si v dolžnost povedati pri vsaki priliki, da slučaj, kakeršen je najnovejši imenovanje, ne morejo nikogar privabiti v politično službo, vzlic sladkim obljubam uradnega lista.

V Ljubljani, 23. septembra.

Grof Schönborn še ni imenovan za predsednika upravnemu sodišču in njegovo imenovanje tudi še ni prav gotovo. Morda so nekateri višji gospodje prišli do prepričanja, da bi za to mesto bil sposobnejši kak mož, ki ima tudi sodniške izpite. Vsekako bi bilo malo čudno, če bi za predsednika upravnemu sodišču bil mož, ki nima potrebne kvalifikacije niti za pristava pri kakem okrajnem sodišču. Sedaj se govori, da je za to to mesto odbran dosedanji podpredsednik pri tem sodišču baron Lemayr. Na njegovo mesto bi pa potem utegnil priti sedanji finančni minister. Grof Schönborn pa prevzame kuratorstvo terezijanske akademije, ko baron Gautsch zopet učni minister postane.

Volitve na Dunaju. Danes voli drugi razred. V tem razredu se bode odločilo, bode li protisemitska stranka imela navadno ali morda celo dvetretjinsko večino. V tretjem razredu je agitacija protisemitov veljala bolj velikemu kapitalu. Rabile so se fraze, katere so si izposodili od socijalnih demokratov. V drugem razredu je pa agitacija bila povsem drugačna. Tukaj že volijo premožnejši ljudje in po kapitalu ne kaže več udrihati. Zato se je pa tukaj jasneje pokazal boj proti židovstvu. Gaslo je boj židovski konkurenci. To pa sedaj vleče pri krščanskih obrtnikih in trgovcih na Dunaju. Protisemitom v tem razredu je mnogo pomagal grof Khevenhuller s svojim ukazom o omejenju političnih pravic židovstva. ... uradnikov v protisemitskem taboru, a z omenjenim ukazom porinili so pa še druge v ta tabor. Uradniki in učitelji pa imajo mnogo glasov baš v drugem razredu. Dosedaj so imeli v tem razredu liberalci 22 mandatov, a sedaj pa že liberalni listi ne upajo, da bi jih ohranili dosti več, kakor enajst. Z današnjim dnevom bode glavni boj končan, kajti v prvem razredu volitve razmer ne bodo dosti premenile.

Nemški nacionalci in krščanski socialisti. V soboto je bila v desetem okraju dunajskem ožja volitev mej dvema nemškima nacionalcema in dvema protisemitoma. Zmagala sta nemška nacijo-

Listek.

Josip Lendovšek †.

Milica, Slavica, Bogdan in Ciril imenujejo se sirote, ki žalujejo ob odprtem grobu svojega ljubljene očeta. Ali ne povedo ta imena dovolj, koga so včeraj popoldne v Dvoru ob Vrbskem jezeru izročili materi zemlji? Zares! bil je to jeden najplemenitejših sinov matere Slovenije. Ono mladeniško navdušenje za sveto narodno stvar, katerega se je bil kot dijak celjske gimnazije navzel v družbi svojih vrstnikov, ostalo mu je v srcu do konca dnij in vodilo je vse njegovo delovanje.

Prišedši zgodaj v potujčeno mesto, bila mu je sreča toliko mila, da je mogel tam na gimnaziji učečim se rojakom zasajati v srca ljubezen do sladke matere govorice. Kako je to umel, pričajo nam njegovi dijaki, katerih nekateri že delujejo kot duhovniki mej narodom; drugi pa mej vseučiliščno mladino slovensko zavzemajo prva mesta. Pripovedovali so mi — in kdor je poznal pokojnega Josipa Lendovška in njegovo blago srce, verjel bode to prav rad — da so bili trenotki, ko je učenec svojim solzami v očeh govoril o krasoti slovenskega jezika in o dolžnosti vsacega rojenega Slovenca, da se posveti v čarobne tajnosti njegovega skladoslovja. Ko-

likor mu je dovoljeval učni načrt, poučil je svoje učence tudi o kulturnem pomenu Slovanstva in govoril o tem vedno s takim notranjim prepričanjem, da so besede njegove segale globoko v srca.

Ustanovivši si domače ognjišče, dal nam je lep vzgled kako mora ravnati mož, kateremu rodoljubni čuti niso samo puble pene. Bodemo-li verovali v rodoljubje moža, ki kot politik, pesnik ali pisatelj deluje za veljavo slovensčine, v svoji rodbini pa materno svojo govorico potiska v kot? Ali je mogoče misliti, da oni odkritosrčno misli in čuti s svojim narodom, ki svojo deco odgaja v tujem duhu? Pokojni Josip Lendovšek, oženivši se vsled srčnega nagnenja z Nemko, spoznal pa je takoj tudi dolžnost, ustvariti iz nje družico, katera bi deco njegovo odgajala v narodno-slovenskem duhu. Zato pa Milica, Slavica, Bogdan in Ciril niso po njem podedovali le slovanskih krstnih imen, temveč tudi slovanska srca, katera dalje razvijati bode sveta oporoka njihove matere Ljudmile, vedno zveste in udane družice pokojnikov.

Ime pokojnikovo imenovalo se je redkokedaj v slovenskih časnikih. Kdor bi pa mislil, da tega zaslužil ni, motil bi se silno. O družih okoliščinah bil bi Josip Lendovšek bržkone odločujoče posezal v politično življenje slovenskega naroda. Imel je zato vse sposobnosti. Odličen govorniški dar, za vse blago

razunemljivo srce, neutrudljiva delavnost, neupogljiv značaj, vzgledna uglajenost in ljubeznjivost v obče- vanji: vse to so bile lastnosti, ki so ga dičile. Ako se vender javnega življenja ni udeleževal, pripisati je to skrbi za svojo ljubljeno rodbino in pa prepričanju, da bi bila beljaška gimnazija izgubila v njem unetega poučevalca slovenskega jezika. In izgubila bi ga bila gotovo. Saj so narodni naši nasprotniki, ki, žal! na Koroškem posredno uplivajo tudi na ukrepe učne uprave, komaj čakali, da bi bili našli povod za pokojnikovo premestitev „kam za Karavanke“. Res so mu z denuncijacijami nakopali trikrat disciplinarno preiskavo; a blagi pokojnik vršil je dolžnost svojega poklica tako vzgledno, da ste dve teh preiskav končali s pohvalnima dekretoma.

Ako pa se Josip Lendovšek ni udeleževal javnega življenja, s tem še ni rečeno, da ni bil vedno na braniku za sveta naša narodna prava. Od Pontablja do Celovca in od Roža do Gorenje Zilje ne najdeš zavednejšega Slovenca, ki bi pokojnika poznal ne bil in ki bi pri njem ne bil kdaj iskal svéta. V njegovem stanovanju podajali so si ob nedeljah kljuko vrli koroški rodoljubje posvetnega in duhovskega stanu; zlasti pa so k njemu zahajali kmetovalci, katere je ne le učil, temveč tudi bodril k možatemu postopanju v boju za narodne pravice, ter jim ucepiljeval narodni ponos. Da je

nalca. Liberalci so večinoma se vzdržali volitev, nekateri so pa nemška nacionalca volili. Tukaj se je torej pokazal vidno razpor mej nemškimi nacionalci in krščanskimi socialisti. Ta razpor bo pa še očitnejši, ko novi mestni zbor delovati začne. Mej izvoljenimi mestnimi odborniki je mnogo nemških nacionalcev, ki nikakor ne mislijo si pustiti zapovedovati od dr. Luegerja. Zagotavlja se, da pri volitvi župana ne oddajo nemški nacionalci svojih glasov niti dr. Luegerju niti dr. Porzerju. Zatorej se utegnejo v novem mestnem zboru že pokazati v začetku težave, posebno če bi res ožji pristaši Luegerjevi ne imeli sami 70 glasov in bi bila večina odvisna od nacionalcev. Govori se celo, da se skuša mej nacionalci in liberalci napraviti nekako tajno sporazumljenje v gotovih vprašanjih, zlasti o šolskih zadevah, kajti nemški nacionalci so odločni nasprotniki klerikalnih teženj v tem oziru.

Ogerski državni zbor se snide dne 26. t. m. in dne 30. bode že razpravljal o nerešenih cerkvenih predlogih. Govori se, da bode vsprejel zakon glede enakopravnosti židovske vere v obliki, v kateri ga je vsprejela gospodska zbornica, torej brez paragrafa, po katerem bi se dovolilo kristjanu poživiti se. Ta paragraf se bode vzprejel v zakon o svobodnem bogoslužju in ta zakon potem z obnovljenimi določili glede brezverstva poslal gospodski zbornici.

Bolgarija. Pregarjanje opozicije in zatiranje njenih listov začelo se je v Bolgariji že v polni meri. Urednik časopisa „Narodna svoboda“ je obsojen v petletno ječo. Stojilov hodi popolnoma po isti poti, kakor je hodil Stambulov. Kdo ve, če ne bode konec njegove vlade ravno tak.

Italija. Povodom proslavljanja 25letnice prisvojenja Rima je kralj pomislil vse politične zločince, katere je obsedilo vojno sodišče na Siciliji, pri katerih kazni ne znaša nad deset let. Tistim, pri katerih je kazni nad 10 let ječe, se je pa odpusti zopet jedna tretjina. Jedno tretjino kazni se jim je že poprej odpustilo.

Kancelar Hohenlohe ostane baje še nekaj časa, a vendar njegovo stališče ni več trdno. Vesti po časopisih prihajajo iz tistega vira, kakor so ob svojem času proti grofu Capriviju. Konservativci napenjajo vse sile, da napravijo razpor mej cesarjem in njegovim kancelarjem. Ugodna prilika je pa jim baš boj proti socialnim demokratom.

Dopisi

Iz Hirske Bistrice, 16. septembra. Dne 8. t. m. praznovali smo v naši in v sosedni vasi Trnovo lepo ljudsko veselico, blagoslovljenje orodja našega gasilnega društva. Že dopoldne se je zbralo mnogo odličnega občinstva na kolodvoru, kjer je gasilno društvo pričakovalo in vzprejelo došle goste. Gospodične, nekatere v narodnih nošah, pripenjale so došlim postojniskim Sokolom šopke, potem pa smo vsi šli v Jelovškovo gostilno, odkoder je gasilno društvo s Sokolom odkorakalo v farno cerkev, k maši. Popoldne bilo je skupno kosilo. Ob 3. uri odkorakala so društva z ovenčanama brizgalnami v Trnovo k blagoslovljenju. V spominu ostal bo

družba sv. Cirila in Metoda zamogla tako blagodejno razviti svoje delovanje po Kanalski, Ziljski in Rožni dolini, to je pred vsem zasluga pokojnikova, ki je — ker sam govoriti ni smel — drugim govornikom ob nje shodih spisaval govore, ki niso le unemali, temveč tudi navduševali. In da si ga videl na takem shodu! Oči so se mu iskriale, lice mu je žarelo. Sveti ogenj domovinske ljubezni!

Poročila o zdravju Lendovškovem navdajala so me s skrbjo; vendar pa nisem pričakoval, da bode Parka tako zgodaj prestrigla nit njegovega blagega življenja. Srce mi je krvavelo, ko mi ni mogoče bilo izkazati mu poslednje prijateljske ljubavi. Zato pa mu s temi vrsticami postavljam skromen spomenik. Vem, da je težko živeti tako vzorno, v usodo svojo udano in neutrudljivo delalno življenje. Josip Lendovšek bil je le eden. Njegove kosti trohne sedaj v zemlji slovenski, katero je neizrekljivo ljubil do zadnjega izdihljaja blage svoje duše. Slučaj je nanesel, da ravno v Dvoru ob Vrbskem jezeru, v tej zadnji trdnjavi slovenski proti navalu nemškega življa. Daj Bog! da se krog njegovega groba ne razprostre kedaj grob naše narodnosti v prekrasnih ondodnih krajih! Da do tega ne pride naj posnemajo vsi, ki so bili soborilci njegovi, vsi, katerim plamti v srcih iskra domovinske ljubezni — pokojnega Josipa Lendovška.

V Cerkljah, dne 23. septembra 1895.

Ivan Hribar.

marsikomu svečani prizor blagoslovljenja v Trnovem, zlasti pa prekrasni govor našega občepriljubljenega gospoda dekana, kateri je v izbranih jednatih besedah razlagal pomen gasilnega društva in njega sredstva. Neštete množice, kakor jih Bistrica in Trnovo še nista videla, pomikale so se po sprevodu po obeh vaseh na prostor, odmenjen ljudski veselici. Pri isti uprizorjal je „Postojniski Sokol“ narodne igre in izborna telovadila. Občudovali smo tudi vrle „pivške pevce“, kateri so prihiteli in sodelovali. Po tomboli pričel se je ples, kjer se je na prostem pri svitu kresov, raket itd. plesalo pozno v noč. — V „Slovincu“ od sobote se je zopet jeden naših kapelančkov oblastno razkoračil. Najhujše stare kletulje obiskujejo redno vsak dan dvakrat, trikrat ali še večkrat našo nadobudno dvojico ter jima nanosijo vse mogoče in nemogoče reči, katerih seveda ne moreta zamolčati, temveč jih koj pošljeta „Slovincu“, misleč si: zopet smo jim dali. Neovrgljivo dokazano se jima zdi, da je pri veselici bil deficit v blagajni. Kje sta pa zopet to vjela? Z veseljem konstatujemo, da se je iz čistega dohodka veselice, plačalo na dolg brizgalnic 150 gld. Dalje trdi do pisnik, da „veselica ni nikdar svojega namena dosegla“. Ali veste, da je bil namen veselici jedino „blagoslovljenje gasilnega orodja“? „Škandalozno dejanje“ je pa res moralo biti grozno, da ste je zavili v plašč studa in pomilovanja. Še nas je pretreslo ko smo čitali vaše pretresujoče besede. Škoda, da niste bolj nadarjeni, dobri bi bili za pisatelja razbojniških pripovedk. Sicer pa bi ne bilo napačno, ko bi pred svojim pragom pometali. Morda se g. kapelan R. še spominja onega zanimivega škandalčka, ki ga je doživel lansko leto pred restavracijo v St. Petru, ko je čakal večernega vlaka proti Reki. Lahko na uslugo kaj več postrežemo. Gospoda kaj tacega tudi ne gre. Kjer ni morale, ni vere. — Mi vemo samo za jeden izvod Renanove knjige v naši občini, a še tista je prišla sem po jedni tistih hiš, katere je imenoval g. R. „jedino katoliške“. Dalje se nam očita, da širimo „Delavca“; vedno govorite o kapitalistih, kateri pri nas kmeta in delavca zatirajo, sedaj pa ravno istim kapitalistom predbacivate, da agitirajo za „Delavca“. Kako protislovje! „Sokol“, „čitalnica“ in druga narodna društva vam tudi sicer niso bila vrla narodna društva, kakor jih v omenjenem dopisu nazivljate. Kakor se vidi, postali ste popolnoma konfuzni in že več ne veste kaj pišete. Pomilujemo vas!

VII. zborovanje „Zaveze slov. učit. društev“

dne 4. in 5. septembra t. l. v Novem mestu *)

„Zaveza slovenskih učiteljskih društev“ prireja svoja glavna zborovanja vsako leto po raznih slovenskih krajih. Tem zborovanjem je namen, da se posvetujejo odposlanci vseh slovenskih učiteljskih društev, da se učitelji iz vseh slovenskih pokrajin medsebojno spoznajo in da se pokažejo v celoti slovenskemu svetu, kateri jim je izročil v vzgojo svojo mladino in kateri lahko ob takih prilikah sodi o njih napredku in o njih težnjah, kako se vzgajaj mladina, da se po nji doseže lepša bodočnost slovenskemu narodu. — Letos se je vršilo „Zavezino“ zborovanje v prijazni metropoli Dolenjske, v Novem mestu. Bilo je to zborovanje — kakor se je splošno govorilo — najsičajnejše, kar jih je „Zaveza“ priredila, in sleherni učitelj, ki se je tega zborovanja udeležil, prepričal se je lahko, koliko simpatij uživa napredno naše učiteljstvo mej slovenskim narodom. Novo mesto se je obleklo v praznično krilo, hiše so bile okrašene z narodnimi in cesarskimi zastavami. V sredo zjutraj so se zbrali na kolodvoru, da pozdravijo in vzprejmo goste, mestni župan gosp. Perko, učiteljsko društvo novomeškega okraja, katero je za zborovanje vse potrebno pripravilo in poskrbelo, veliko število meščanstva, mestna godba in oni učitelji, ki so se že prejšnji večer sešli. Ko je pripeljal vlak do dvesto udeležencev, zaorili so živahni živio kliči in godba je zasvirala „Naprej!“ Prvi je prišlece pozdravil načelnik pripravljalnega odbora, nadučitelj g. Koncilja, s prav iskrenimi besedami. Za njim je govoril mestni župan, gosp. Perko, kateri je izrekel svoje veselje, da si je naše vrlo učiteljstvo ravno Novo mesto izbralo, kjer hoče sklepiti in zborovati. Zato kot zastopnik tega mesta od srca pozdravlja mile goste in želi, da bi njih posvetovanja rodila mnogo sadu v prid naši domovini. Za vzprejem se je zahvalil prvi podpredsednik „Zavezin“ ravnatelj g. I. Lapajne. Vsakemu govoru so sledili burni žviro-kliči. Z godbo na čelu, katera je mej potom svirala, odkorakali so potem vsi v mesto. Pri prihodu v mesto so sipale z oken vrle novomeške gospice na goste šopke cvetic in jih živahno pozdravljale. Pred Narodnim domom sta zborovatelje pričakovala g. dr. Schegula in g. I. Krajec. Prvi jih je pozdravil v imeni novomeških narodnih društev in je rekel, da so prostori Narodnega doma na stečaj odprti onim, ki imajo naš zaklad, našo mladino v rokah. Govornika je zahvalil učitelj g. A. Gradišnik. V Narodnem domu so se potem razdelila stanovanja, katera je narodno novomeško meščanstvo dalo na

*) Ker še noben slovenski list ni prinesel obširnejega poročila o „Zavezinem“ zborovanju, prijavljamo to poročilo, dasi nam je došlo dosti prekasno in že ni več aktuvelno.

razpolaganja. Kmalu potem se je začela seja upravnega odbora.

Ob 2. uri popoldne je bila seja delegatov slovenskih učiteljskih društev. Tej seji in sploh vsakemu zborovanju je predsedoval prvi podpredsednik „Zavezin“, ravnatelj g. I. Lapajne. S toplimi besedami je pozdravil mnogobrojne udeležence in se nadalje spominjal treh vrlih šolnikov, kateri so v pretečenem letu umrli. Zapustil nas je dosedanj dični predsednik „Zavezin“, Vojteh Ribnikar, starosta slovenskega učiteljstva, ravnatelj Andrej Praprotnik in izvrstni šolnik, učitelj Matej Močnik. Učiteljstvo je v znak spoštovanja do pokojnikov vstalo s svojih sedežev. Potem so zaporedoma poročali „Zavezin“ tajnik, blagajnik in urednik društvenega glasila. Vsako poročilo je bilo z odobravanjem vzprejeto, zlasti ono g. urednika Nerata, kateri je pozivljaval vse učiteljstvo, da naj po močeh skrbi, da se društveno glasilo vsestranski podpira. Potem se je sestavil vzpored glavnemu zborovanju in določili so se poročevalci. Ker ima delegacija pravico, da voli „Zavezine“ častne člane, predlagal je nadučitelj g. J. Rustja, da se naj imenujeta častnima članoma „Zaveze slov. učit. društev“ dva vrla moža, izvrstna in zaslužna šolnika, ki delata neumorno k povzdigi slovenskega učiteljstva in šolstva, profesor na mariborskem učiteljski, g. Ivan Koprivnik in nadzornik, cesarski svetnik prof. Francišek Vodopivec iz Gorice. Ta predlog je bil z viharim odobravanjem vzprejet. Za njim je predlagal učitelj g. Armin Gradišnik, da imenuj „Zaveza“ še tretjega moža svojim častnim članom, moža, ki ga pozna ves slovenski svet kot apostola čišče slovenske vzajemnosti in velikega prijatelja slovenskega učiteljstva, katero prijateljstvo je že ob raznih prilikah dejanski pokazal — gospoda Jana Lego v Pragi. Z velikanskim navdušenjem je bil vzprejet tudi ta predlog, in „Zavezi“ moramo častitati, da ima tako delavne in odlične može mej svojimi častnimi člani! — Po tej seji so zborovali razni odseki o šolskem vrtnarstvu, o raznih učilih, o mladinskih spisih itd. Mej tem zborovanjem pa je bila glavna pevška vaja za koncert, kateri se je vršil v veliki dvorani Narodnega doma zvečer ob 8. uri. Po pevski vaji pa so si do koncerta izletniki ogledali lepo in gostoljubno Novo mesto.

Koncert, katerega je priredilo učiteljstvo s prijaznim sodelovanjem novomeških gospic tamburašic in nekaterih gospodov godcev, obnesel se je pod vodstvom učitelja g. Potrebina nad vse pričakovanje izvrstno. Točno ob 8. uri so bili vsi gorenji prostori narodnega doma natlačeno polni. Vsak je z radovednostjo čakal, kako znajo peti in gosti slovenski učitelji in učiteljice. Društveno geslo, dr. Ipavca „Zaveza“ se je pela in igrala s pravim ognjem. Prečizno in živo je izvajal orkester Mendelssohn-Bartholdyjevo „Zenitvansko koračnico“. Biser koncerta pa je bil prekrasni Nedvedov „Nazaj v planinski raj“. Mešani zbor, broječ do 70 pevk in pevcev, izvajal je to divno pesem tako lepo in dovršeno, da se je morala na viharo in dolgotrajno zahtevanje ponoviti. Takisto se je moral ponoviti Ipavčev moški zbor „Oblaku“, ki je kaj prijetna, občutna in izrazna kompozicija. Jednako dovršeno se je pela Gerbičeva „Lovska“ s spremljevanjem rogov, Nedvedov „Vijolični vonj“ in njega „Venec slovenskih narodnih pesmij“, katerega je instrumentoval L. Potrebina. V ta venec je splel starosta naših skladateljev res najlepše slovenske, češke in hrvatske narodne pesmi, katere nam dajo v celoti popolno in jasno sliko lepote slovenske pesmi, žal samo, da se ravno ta kompozicija redkokdaj izvaja. Krepek Vilharjev zbor „Bojna pesem“ se je pel s pravim ognjem. — Gospodične tamburašice so izvajale dve točki pod vodstvom gosp. Hladnika prav izvrstno in so žele zato viharo in zaslužno zahvalo. Da je imel koncert tolik vspeh, gre zasluga pevovodji g. Potrebini, ki je v kratkih urah z znano svojo spretnostjo pevce toliko uvel v duh sleharne pesmi, da se je vsaka pela tako, kakor se mora peti. Slovensko učiteljstvo pa je novič dokazalo, da je resen in umen gojitelj slovenske glasbe in pesmi, katero širi, kamorkoli ga kliče stanovska dolžnost. Omeniti moramo še, da je pri koncertu iz prijaznosti deklamovala učiteljica, gospica Osana, ki je svojo nalogo izvrstno rešila, za kar ji je občinstvo živahno ploskalo. Po koncertu je začel mladi svet veselo plesati.

Drugo jutro so si šli učitelji ogledat poljedelsko in vinarsko šolo na Grmu. Gospod vodja Dolenc je razkazoval vse naprave, za kar so mu učitelji gotovo hvaležni. Ob 8. uri je bila v samostanski cerkvi sv. maša, pri kateri so peli učitelji. Ob 9. uri je bilo glavno zborovanje v veliki dvorani narodnega doma.

Predsednik g. Iv. Lapajne je otvoril zborovanje s primernim nagovorom, v katerem se je zopet spomnil umrlih tovarišev in zahvalil učiteljice in učitelje, da so se v tolikem številu udeležili letošnjega zborovanja. Gospod tajnik Iv. Šega je poročal o delovanju upravnega odbora in je rekel, da je ravno smrt vzornega predsednika Ribnikarja nekoliko otežkočilo lepo tekoče delovanje. Oni idejali naj nam ostanejo, katere je gojilo plemenito Ribnikarjevo srce, in naša stvar bode krepko napredovala. Za besedo se je potem oglašil nadučitelj, g. Schmo-ranzer. Rekel je, da se moramo ob tej slavnostni priliki učitelji spominjati preljubega vladarja, ki

skrbi toliko za razvoj našega šolstva, ki je pravi, ljubeči oče svojim narodom. Predlagal je, da naj predsedništvo „Zavezino“ skrbi, da se sporoči udanost slovenskega učiteljstva na najvišje mesto. Predlog je bil z burnimi, navdušenimi živio-klici vsprejet in še tisti dan se je izvršil. Potem je govoril učitelj, g. Iv. Štrukelj o vzgoji v Slovenih in nadučitelj g. L. Jelenec o volilni pravici učiteljev. Ker bomo oboje predavanji gotovo čitali v katerem šol. listu, ni treba o njih več govoriti. Pristavimo le toliko, da sta oba govornika izvrstvo rešila svojo nalogo. Bilo je vsprejetih še več predlogov, kateri so se pa izročili upravnemu odboru v pretresovanje. Po tem zborovanju je zborovalo pod predsedstvom meščanske šole učitelja g. Bezlaja „Pedagogiško društvo“, za tem se je pa vršila volitev novega upravnega odbora, katere izid je bil že priobčen v tem listu. Ko je g. predsednik zaključil zborovanje, o dšli so skupščinarji k banketu, katerega se je udeležilo do 150 oseb. Banket je bil na vrtu gostilnice g. Tučka. Niso mu prisostvovali samo učiteljice in učitelji, nego tudi dokaj meščanov in uradnikov. Zlasti popodne se je na vrtu nabralo mnogo občinstva. Med obedom je sviral (večinoma slovanske točke) mestna godba.

Prvi je govoril g. Iv. Lapajne. Napil je v navdušenih besedah narodnemu Novemu mestu in njegemu vrlému županu, g. Perkotu. Gospod župan Perko se je za napitnico zahvalil in je povdarjal, da ga veseli, da more kot novomeški župan pozdraviti tu slovensko učiteljstvo, ki nam vzgaja našo deco, našo bodočnost. Zatorej temu vrlému učiteljstvu slovenskemu nazdravlja! Obe napitnici sta bili navdušeno sprejeti. G. Građišnik je napil zlogi in prijateljstvu mej učiteljvom poleg gesla „Viribus unitis“. G. Bezlaj je napil skupnemu delovanju „Zaveze“ in „Pedagogiškega društva“. G. sodnijski svetnik Škrli je napil zvezi, ki se je danes mej obema društvi sklenila, katera bodi nerazrušno v povzdigo našega šolstva. G. Štrukelj se je spomnil tožnih bratov v Korotanu, katerim pošilja s Kranjske, Štajerske, Primorske in Goriške zbrano učiteljstvo bratske pozdrave. Hrvatski učitelj gosp. Dukić je nazdravil v navdušenih besedah delavnemu in vstrajnemu „Zavezinemu“ odboru. G. Dragotin Hribar je v daljšem govoru omenjal za sluge slovenskega učiteljstva za narodno probujo in narodni napredek ter sklenil za napitnico na slovensko učiteljstvo. Govorili so še gg.: ces. svetnik Vodopivec, nadučitelj J. Leban, nadučitelj Šetina, učitelj Ferluga. Razvila se je prav živahna zabava. Mej govorom godbo in petjem je prišel kmalu čas, ko je bilo treba iti na kolodvor, ker največ udeležencev je isti popoldan odpotovalo. Poslovili so se prav presrečno od Novega mesta in godba jih je spremila iz mesta. Ostali so se razšli drugi dan.

Nj. Vel. cesar je te dni potom kabinetne pisarne dal naznaniti najvišjo zahvalo za brzojavno javljeni izraz lojalnosti.

Svoje poročilo sklepamo z željo, da bi ono prijateljstvo, katero se je o priliki tega zborovanja tako lepo pokazalo, ostalo nerazrušno mej slovenskim učiteljstvom, da bi vsi sklepi, katere so zasnovali vzgojitelji naše mladine, uresničili se in tako dobri naši deci pomagali do boljših časov in domovini naši preskrbeli čilih bojevnikov za svete nje pravice. To je delo slovenskega učitelja: vse svoje moči žrtvovati mej narodom za narod! Dvignil se je pa tudi slovenskega učitelja ugled z možatim in odločnim vedenjem o priliki zadnjega zborovanja, a dvignil se bode še bolj, ko sežejo vsakemu rodoljubi k srcu besede, ki kažejo zmoter učiteljevega delovanja in ki smo jih čuli peti, pri „Zavezinem“ koncertu v prvem slovenskem narodnem domu:

Da srečna bode nam mladina,
Po nji slovenska domovina!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 23. septembra.

— (Odbor Pisateljskega podpornega društva) ima v torek dne 24. septembra t. l. ob 6. uri zvečer sejo v čitalnici.

— (Licitacija lož.) Danes so se v deželnem gledališči licitirale lože za bodočo sezono. Za lože za slovenske predstave se je skupilo 2527 gld. (lani 5095 gld.), za nemške se je skupilo 4160 gld. (lani 6645 gld.) Skupilo za lože za slovenske predstave je tudi zatagadelj manjše, ker so se izmej lož v drugem nadstropju oddale le tri.

— (Osobje slovenskega gledališča) V izložbi g. Kollmanna na Mestnem trgu so razstavljene fotografije moških in ženskih članov našega gledališča, opere in drame. Fotografije so jako lepe.

— (Himen.) Danes se je v cerkvi sv. Petra poročila gospodična Gabrijela Kremžar, hči upravitelja dež. dobrodelnih zavodov, z gosp. Karlom Tschurnom, adjunktom avstroogrske banke. Čestitamo!

— (Odhod topničarjev.) Jutri, dne 24. septembra, zapustita bateriji št. 1 in 2 divizijskega topničarskega polka št. 7 s polkovnim štabom vred

Ljubljano. Topničarji bodo šli peš čez Trojane in Celje v Gradec, kamor dospejo dne 2. oktobra.

— (Nezgoda pred katoliško butik.) V popolnitev katoliške organizacije so naši klerikalci osnovali neke vrste konsumno društvo, katero je nastanjeno v srečno pridobljeni nekdanji Ovičarjevi hiši na Kongresnem trgu. V podzemskih prostorih tega društva je ves dan, zlasti pa zvečer in ob nedeljah, kaj veselo življenje, posebno kadar počaste zbrane katoliške moške in žene duhovni gospodje. Jestivine se prodajajo tudi ob nedeljah, kadar drugim trgovcem to že ni dovoljeno, a glavna stvar je — tirolsko vince. Čestilci žlahtne kapljice iz pobožne Tirolske se zbirajo tu trumoma in ker so kakor v krčmi postavljene v društvenih prostorih tudi mize, ker vina ni treba domov nositi, nego se lahko kar na lici mesta popije — v drugih konsumnih društvih ni to dovoljeno, v katoliškem pa to gospodje še radi vidijo — in ker je vsakemu članu dovoljeno, pripeljati s soboj tudi dva nečlana moškega ali ženskega spola, si je lahko misliti, kako dobro se obiskovalci počutijo v teh prostorih, tembolje, ker skrbje za pikantnost konverzacije nekatere obiskovalke, ki sicer pravosti ne zmatrajo za prvo žensko krepost. Na zmernost pri pitju se ne gleda; več kot kdo zapije, bolj je tu čislán. Časih je v tej butiki tak šunder, da je groza, sploh pa je tudi že v delavskih krogih razširjeno mnenje, da se je društvo ustanovilo le, da bi delavce izkoriščalo in je napeljevalo k zapravljivosti in k pijančevanju. Včeraj se je na stopnicah k tej krčmi primerila nezgoda. Delavec v predilnici, Lorenc Jaklič, se je bil nekje tako kolosalno napil, da že več ni vedel, kako mu je ime, potem pa še krenil v konsumno društvo. Ali je tudi tu kaj pil ali ne, ne vemo, faktum je, da je na stopnicah v društvene prostore padel in se hudo poškodoval. Delo so ga v sveto olje in ga prenesli v bolnico, a dasi nevarno poškodovan, se mož le ni streznil. Vzlic tej nezgodi so bili obiskovalci katoliške krčme tudi včeraj prav „židane volje“ in jako glasni.

— (Polijske vesti.) Od sobote zvečer do danes zjutraj aretovala je mestna policija 38 oseb, mej tem 23 zaradi razgrajanja in kaljenja nočnega miru. Aretovani so večinoma stavbinski delavci. Razgrajalci bili so policijsko kaznovani z zapotom do 4 dni.

— (Jakob Hafner †) Iz Škofjeloške poročila se nam: Na tukajšnjem pokopališči izročili smo včeraj popoldne materi zemlji truplo pokojnega uzor-narodnjaka prof. Jakoba Hafnerja. Udeležba pri pogrebu bila je velikanska; ne samo iz Škofje Loke, nego tudi iz okolice in zlasti iz Ljubljane prišlo je mnogo prijateljev in znancev izkazat pokojniku zadnjo čast. Na krsto bilo je položenih mnogo krasnih vencev, pred hišo žalosti in na pokopališču pa so zapeli žalostinke domači pevci škofjeloški in pevsko društvo „Ljubljana“.

— (Vrhniška železnica.) Trgovinsko ministerstvo je inženjeru g. Avgustu Glovackemu dano dovoljenje izvrševati tehniške priprave za zgradbo normalnotirne železnice od južne železnice mej Ljubljano in Borovnico do Vrhnike podaljšalo za šest mesecev.

— (Nova jama.) V Auerspergovem gozdu blizu Kočevja so ljudje našli precej veliko podzemsko jamo s krasnimi kapniki. Sredi jame je majhno a globoko jezero.

— (Bralno društvo v Tržiču) bode imelo svoj redni občni zbor v soboto 29. t. m. ob 8. uri zvečer v svojih prostorih. Na dnevnem redu je: Nagovor predsednika, poročilo tajnika in blagajnika in nova volitev odbora.

— (Zdravstveno stanje.) V litijskem okraju se je griža razširila in je postala bolj huda. Izmej dozđaj zbolelih 45 oseb — 23 odraslih in 22 otrok — jih je ozdravelo 12, umrlo pa je 8 oseb, mej njimi 6 otrok. — V notico o kužni bolezni v Št. Jerneju vrinila se je tiskovna pomota. Ne 17 ampak 7 mrličev bilo je povprečno na dan.

— (Volilski shod v Brežicah) na katerem sta govorila drž. posl. M. Vošnjak in dež. posl. pr. Dečko je vzprejel tri resolucije: 1.) Posl. Vošnjaku se izroče zahvala za njega delovanje in zaupanje, 2.) Izreka se želja, da bi se vsi slovenski in jugoslovanski poslanci združili v jedno skupino; 3.) Deželni poslanci štajerski naj se toliko časa ne vrnejo v dež. zbor, dokler ne dobe garancij, da se bode ugodilo njih opravičenim zahtevam.

— (S Koroškega.) Dne 1. oktobra se bode odprla v Celovcu nova trgovinska šola, ki bode imela tri letnike. Vzprejemali se bodo dečki z 12 leti. — Suša je po Koroškem naredila veliko škodo in bode le malo ajde. V nekaterih krajih tudi žita ni bilo mnogo. — Domači naš umetnik gosp. V. Progar je dovršil svoj umotvor iz belega kararskega mramorja „Kristovo ustajenje“, o katerem smo že govorili v našem listu. Skupina obsega 7 oseb: V sredi iz groba ustajajoči odrešenik, ob straneh

3 vojaki (2 na tleh, jeden bežoč) in v daljavi 3 prihajajoče ženske. Podobe so jako natančno izklesane. Kakor znano pride to delo na grobišče grofov Egger v Rotensteinu. — Shoda slov. kolit. društva v Lipi pri Rudi in v Grabšteinu sta bila prav dobro obiskana in je bilo ljudstvo navdušeno. Na vsakem shodu so nastopili po trije govorniki.

— (Osobne vesti.) Pri namestniškem računarskem oddelku v Trstu so imenovani: Asistent Anton Grubisić oficijalom, praktikanta Anton Gregorčič in Rudolf Urizio pa asistentoma.

— (Tkalnico pri Devinu) bode ustanovila družba obrtnikov v nekdanjem mlinu ob Timavi poleg Sv. Ivana Devinskega. Poslopje se bode primerno prenovilo za tkalnico volne.

* (Polijski ravnatelj kot žurnalist) Bivši policijski ravnatelj pariški, Goron, je postal novinar in vstopil v redakcijo dnevnika „Matin“. Ker so Goronu znane mnoge tajnosti, upajo „Matinovi“ čitatelji, da jim postreže s posebnim pikantnostimi.

* (Grozen potres.) V srednji Ameriki, okoli Yetapana, se je primeril strahovit potres. Začel se je 8. t. m. in trajal neprenehoma dva dni. Bil je vulkaničnega izvira in na raznih krajih je udaril plamen iz zemlje. Ker se v mestu ni tako čutil kakor v okolici, prbežalo je v Yetapan kakih 4000 ljudi. Ko je potres ponehal, vrnili so se ljudje v razrušene vasi, a ponoči se je potres zopet ponovil in ljudje so zopet v mesto bežali. Zđaj pa je prav tu potres najhujše divjal. Zrušil je cerkveni stolp in mnogo drugih poslopij. Predno se je zdnilo, je začelo zopet tresti. Podirajoče se hiše so ubile mnogo ljudi. Ponekod je začelo goreti na bližnjih gorah pa so se povsod videli plameni. Vsega skupaj je potres nad 150 poslopij popolnoma razrušil; ubitih je blizu 300 ljudi, ranjenih pa nad tisoč.

Slovinci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali:
Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospici Minka Kandare in Ana Krejči 4 krone 24 vinarjev, nabrane na Drenikovem vrhu. — Živel rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Za društvo „Radogoj“: Gosp. dr. Al. Homan v Radečah 10 kron v spomin blagemu prijatelju in mesto venca na grob Jakoba Hafnerja.

Brzojavke.

Gorica 23. septembra. Vladni in laški kandidatje so: Jakončič, Kocjančič in Fabiani. Državni uradniki pridno agitujejo. Okr. glavar Bosizio agituje sam za te izrecno vladne kandidate. Vladni zastopniki v komisiji so: grof Lanthieri, Bolko in Jakončič. Iredentovci upajo zmage, upajmo, da se varajo.

Dunaj 23. septembra. Udeležba pri današnji volitvi drugega volilnega razreda je ogromna. Borba je intenzivna, agitacija jako velika, a dostojna. Red in mir se še ni kalil. Levičarji nimajo upanja, da bi zmagali. Splošno se misli, da dobe samo 11 mandatov, namreč mandate notranjega in Leopoldovega mesta, vse druge mandate, katerih je še 35, pa da dobe protisemitije.

Dunaj 23. septembra. Včeraj je bil tu delavski shod, na kateri je prišlo 15.000 delavcev. Z navdušenjem se je vzprejela resolucija, da tudi za Badenijeve vlade ni smeti odnehati od borbe za splošno volilno pravico. Pri vračanju v mesto prišlo je mej delavci in redarji do praske, pri kateri je bilo 26 delavcev aretovanih.

Praga 23. septembra. Vodstvo mlado češke stranke je poslanca Mixo iz stranke izključilo, ker se je udeležil katoliškega shoda v Přibramu.

Sofija 23. septembra. Metropolit Kliment je danes daroval panahido za umrlega vodjo makedonskega ustanka Kitančeva. Cerkvenega opravila se je udeležilo več tisoč oseb, ki so po opraviilu ovenčali groba Kitančeva in ustreljenega Panice ter demonstrovati za združenje Makedonije z Bolgarsko.

Pariz 23. septembra. Listi zatejujejo, da sta ministra Lobanov in Hanataux se že dogovorila, da se bo predsednik Faure udeležil kronanja ruskega carja.

Meteorologično poročilo.

Sept	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
21.	9. zvečer	744.8	12.8° C	sr. szah.	pol obl.	0.0
22.	7. zjutraj 2. popol.	748.2 747.4	10.8° C 16.2° C	sl. jvzh. pr. m. jvzh.	del. jasno jasno	0.0
23.	9. zvečer	748.5	10.0° C	sr. svzh.	jasno	0.0
24.	7. zjutraj 2. popol.	748.8 747.1	4.9° C 17.4° C	sl. svzh. sr. jvzh.	megla jasno	0.0

Srednja temperatura sobote in nedelje 14.6° in 12.3°, oziroma za 0.5° nad in 1.6° pod normalom.

Dunajska borza

Skupni državni dolg v notah	100	gld. 55	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	" 90	"
Avstrijska zlata renta	121	" 75	"
Avstrijska krona renta 4%	100	90	"
Ogerska zlata renta 4%	121	60	"
Ogerska krona renta 4%	99	50	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1054	—	"
Kreditne delnice	402	25	"
London vista	120	55	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	95	"
20 mark	11	78	"
20 frankov	9	54	"
Italijanski bankovci	45	22	"
C. kr. cekini	5	70	"

Tužnim srcem naznanjamo sorodnikom, znan-
cem in prijateljem, da je naša nepozabna sestra,
oziroma svakinja

Mileva Radja roj. **Petričič**

vдова c. kr. šolskega nadzornika

dné 22. septembra t. l. v Zagrebu v 48. letu dōbe
svoje, previdena s svetimi zakramenti za umira-
joče, izdihnila svojo blago dušo.

Spreved bode se vršil po obredni svete pra-
voslavne cerkve dne 24. septembra ob 3. uri po-
poludne od hiše žalosti k blagoslovljenji v pravo-
slavno cerkev in od tod na zagrebško pravoslavno
pokopališče.

Sveta naša zadušnica brala se bode v pravo-
slavni cerkvi v Zagrebu dne 25. septembra 1895
ob 10 uri dopoludne. (1260)

V Ljubljani, dne 23. septembra 1895.

Peter pl. Petričič, c. in kr. major v p., **Vaso**
Petričič, trgovec in predsednik mestne hranilnice
ljubljanske, brata. — **Kata Milojevič** roj. na-
Petričič, **Jeva Vučkovič** roj. na **Petričič**,
sestre. — **Marjeta Petričič** roj. na **Perdan**,
Julija pl. Petričič roj. na **Petričič**, **Marija**
Petričič roj. **Thomann**, svakinje. — **Ostoja**
Vučkovič, kr. kotarski predstojnik, **Georgije**
Orlić, c. in kr. nadporočnik, svaka.

Tužepolni javljamo vsem prijateljem in so-
rodnikom tužno vest, da je Vsegamogočni izvolil
našo iskreno ljubljeno hčerko, oziroma sestrico

Bogomilo

v dobi 6 1/4 leta, po 14dnevni bolezni pozvati k
sebi danes zjutraj ob 4. uri.

Pogreb bode jutri ob 6. uri popoldne iz
mrtnišnice pri sv. Krištofu. (1257)

V Ljubljani, dne 23. septembra 1895.

Ivan Svetek, oficijal pri južni železnici, **Marica**
Svetek poroj. **Kermavner**, stariši. — **Vla-**
dimir, Minka, Stanko, Milena, Miloslav in
Danica, bratje in sestrice.

Najboljša pitna voda

kadar preči nevarnost epidemije,
je v takih slučajih čisto skušana, od medi-
cinskih avtoritet vedno priporočevana.

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najboljša tužna
KISELINE.

V njej se ne nahajajo nikake organske sub-
stance ter je zlasti v krajih, kjer je stu-
denčna ali vodovodna voda dvomljiva ka-
X. kovosti, najprikladnejša pijača (15-5)

30 gld. plačam

tistemu, kateri mi dne 19. t. m. vzeto uro in
verzično nepoškodovano nazaj prinese.

(1259—1)

V. Ranth.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1895.

Nastopno omenjeni prihajalci in odhajalci časi označeni so v
srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljub-
ljani za 3 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po voči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selsthal v Aussee, Ischl, Gmun-
den, Solnograd, Land-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Curih, Steyr-
Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Eger, Karlove varo, Fran-
cove varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 2. uri 10 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selsthal v Solnograd, Dunaj
via Amstetten.
Ob 11. uri 50 min. dopoludne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak,
Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selsthal, Solnograd.
Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Franzens-
feste, čez Selsthal v Solnograd, Land-Gastein, Zell na Jeseru, Ino-
most, Bregence, Curih, Genova, Paris, čez Klein Reiding, Steyr, Linz,
Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Eger, Francove
varo, Karlove varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Razun tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 26 minut popoldne
osebni vlak v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 8. uri 58 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lip-
sko, Prago, Francovih varov, Egra, Marijinih varov,
Planja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Aus-
see, Zella na Jeseru, Land-Gastein, Ljubnega, Celovca, Beljaka,
Franzensfeste, Trbiša.
Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Ob 11. uri 36 min. dopoludne osebni vlak s Dunaja via Amstetten,
Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih
varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Paris, Genova,
Curih, Bregence, Inomost, Zella na Jeseru, Land-Gastein, Ljubnega,
Celovca, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 39 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Ob 6. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selsthal,
Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 4 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in
Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 26 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Razun tega ob nedeljah in praznikih ob 10. uri 40 minut zvečer osebni
vlak iz Lesce-Bleda.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Karnnik.
" 9. " 05 " popoldne " " (slednji vlak le
" 6. " 50 " zvečer " " ob nedeljah in praznikih.)
" 10. " 10 " zvečer " " "

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 8. uri 55 min. zjutraj iz Karnnika.
" 11. " 15 " dopoludne " " (5—209)
" 6. " 30 " zvečer " " (slednji vlak le
" 9. " 55 " zvečer " " ob nedeljah in praznikih.)

Razglas.

S sodnim dovoljenjem vršila se bode **prosto-**
voljna javna dražba v zapuščino pokojne vdove
profesorja, gospé **Terezije Melzer** spadajočih pre-
mičnin zlasti: **sobne in kuhinske opreme, pe-**
rila in obleke i. t. d.

v torek dné 24. septembra 1895. l.

od 9. do 12. ure dopoludno in od 3. do 6. ure
popoldne v stanovanji pokojničnem na Resljevi
cesti št. 1. II. nadstr. in se bodejo te premičnine
oddajale proti takojšnjem plačilu in odstranjenji
onemu, kateri bode zanje največ ponudil.

V Ljubljani, dné 21. septembra 1895.

Dr. Jernej Suppanz

(1255—2)

c. kr. notar kot sodni komisar.

Pony

črn konjiček, 13 pestij visok, 7 let star. zanesljiv, se proda
pri Janko Ev. Sirc-u v Kranju. (1247—2)

Na Glavnem trgu se oddá i. novembra

veliko, lepo stanovanje.

V istem stanovanju se prodasta (1250—2)

2 lepi stekleni omari za prodajalnico.

Kje? pové iz prijaznosti upravnistvo „Slov. Naroda“.

Stara okna, stare železne hod-
niške ograje, hodniški stebriči

so po ceni na prodaj pri (1243—3)

Rudolfu Kirbisch-u

slaščičarju na Kongresnem trgu.

Aviso za trgovce!

Dobre kupčije delujoča stara

trgovina z mešanim blagom

s prima en detail in en gros odjemniki se
tako lahko prevzame.

Nemško pisane ponudbe naj se pošljejo pod šifro
„A. P. 3“ upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (1239—3)

Po vis. c. kr. deželni vladi koncesijonirana plesna šola.

Otvoritev plesne šole.

Najudaneje podpisani si usoja s tem sl. p. n. občinstvu
in vojaštvu udano naznanjati, da odpre svojo plesno
šolo zopet z dnem 22. septembra.

Pouk v plesanju obseza:

1. Temeljne postavke, temeljna gibanja, pozicije itd.
2. Vse novodobne plesne na okroglo in v figurah, kakor:
Polka franc., Polka maz., Škotski-Kör, Radova, Kadrilja
franc., Contre-danse, Les Lanciers, Siroča in priljubljeni
šestkoračni valček.

Vpisovanje se zahvalno vzprejemlje vsak dan.
Posebne ure ob vsakem času dneva.

Vsako nedeljo in praznik od 2. ure popoldne naprej

vajni večer.

Za prijazen mnogohrojen obisk prosi (1242—2)

Viljem Friedrich

izprašan učitelj plesa in citer

Sv. Jakoba trg št. 2, i. nadstr. 9, Virantova hiša.

Najboljše
voščilo o svetá!

Fernolendt
voščilo za čevlje.

Ces. kralj. privileg.

tovarna utem. l. 1832
na Dunaji

To voščilo brez galice (vitrijsola) se lepo črno
sveti ter vzdržuje usnje trpežno.

— Povsod v zalogi. — (3-38)

Zaradi ponarejanj naj se pazi natančno na moje ime

St. Fernolendt.

Postni paketi, katerih vsebina (4 kilo voščila) je sor-
tirana, pošiljajo se za poskušnjo poštnine prosto po
1 gld. 80 kr na vsako poštno postajo.

Dné 29. septembra 1895

ob 4. uri popoldne vršila se bode prodaja v zapuščino gosp.
Adolfa Obreze spadajočega ostalega posestva, in sicer:

hiša, takozvani „magacin“ v **Cerknici**,
potem kozolec, senica, poslopje z dozida-
nimi hlevi in okolo teh objektov ležeče
zemljišče.

Vse to se bode v večjih parcelah prodalo. (1248—2)

Prodaja vrši se na licu mesta, kjer se tudi natančni pogoji zvedó.

Izprašan poštni upravitelj

(ekspeditor)

vešč slovenskega, nemškega in italijanskega jezika v besedi in pisavi,
želi nastopiti kako mesto kot upravitelj. (1144—8)

Oglasi naj se pošiljajo upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Nolli.

Karola Wolf-a

restitucijski fluid.

(Izveleček iz izvrstnih gorskih zeljišč.)

Mnogo preskušeno osveževalno in okrepčevalno sredstvo po težkih na-
porih, trajnih ježah itd. — Najbolje se je obnesel pri vseh vnanjih boleznih,
kakor: protinu, revmatičnem oteplenju, zvrtju in preteguenju žil itd.

Cena steklenici 1 gld. 25 kr.

Karola Wolf-a

redilni prašek za živino.

Preskušeni pri vseh domačih in koristnih živalih, kakor pri konjih, govedih,
ovcah, prešičih itd., če nečejo jesti, če slabo prebavljajo, izvrstno
varovalno sredstvo proti kužnim boleznim.

Cena zavitku 45 kr. (1224—2)

Glavna zaloga in jedini izdelovatelj:

Karol Wolf

lekarnar v Vipavi, na Kranjskem, via Postojina in Gorica.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“